

Po mnohých výletech a putování s přáteli do přírody a místa sídel předků se mi prohloubil zájem o svou minulost. Tedy jde o opravdový zájem hledání svých kořenů a poznání historického pozadí na místech, na kterých jsem dříve déle bydlel a rodného Valaška, kam jsem se navrátil.

Přírodní silová místa nabízí porozumění energií krajiny, jak působí na sebe navzájem a jak ovlivňují své obyvatele. Současně obsahují modrost místa, jakého strážce a získání možnosti s tímto místem navázat spojení, komunikaci. Ze zážitků z návštěv přírodních míst a míst prapůvodního osídlení předků vyplývá poměrně obecný závěr – naši předkové znali tyto místa mnohem lépe, než

současný moderní člověk. Toto ve mě podnítilo hledání dalších informací o přítomnosti a působení Slovanů na zdejší krajinu a kulturu.

V podstatě na každém přírodním či silovém místě je otisk přítomnosti našich předků. Rozuměli jedinečnosti moudrosti a funkci místa, a uměli s přítomnou inteligencí komunikovat pro vzájemný prospěch. Rád bych podotkl, že si nekladu za záměr přinést úplné vysvětlení **historické přítomnosti těchto vědomých předků v české a moravské krajině**. Spíše jde o hlubší zájem tyto **vědomé předky - Slovany** lépe poznat a dát do souvislosti na jedné straně dosud známé fakty a na druhé nejnovější výzkumy archeologie, historie a genetiky. Přičemž může dojít i k nutnosti některé dosud propagované popisy slovanské historie poopravit.

Podle obecně uznávané historie přišli Slované (resp. největší část) ze střední Sibíře do střední Evropy v 5. století. Na otázku, jak se v tak krátké době mohlo do téměř celé Evropy dostat tolik slovanských kmenů, tradiční historici spíše mlčí.

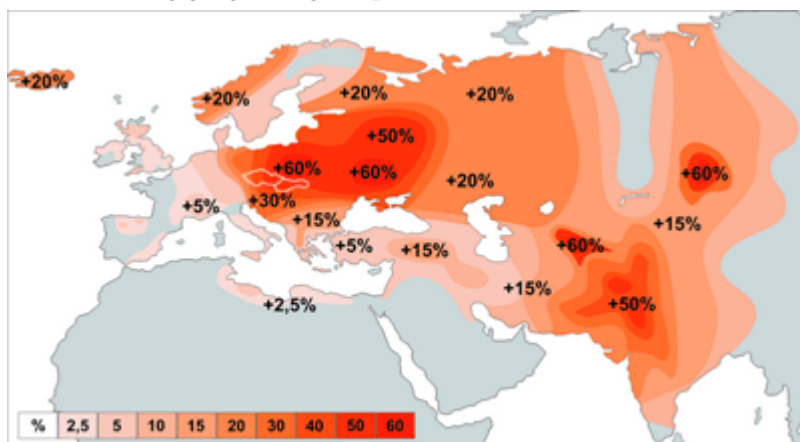
Přičemž Viktor Timura dokládá **přítomnost Vánů, Árijů a Venetů (Venedů) ve střední a východní Evropě nejméně od 3000 let př. n. l.** Byli přímými předky Slovanů, Protoslované. Jde ještě o období jejich příbuzného jazyku, mytologie, podobných jmen bohů, rituálů, zvyků a tradice. (3a)

Další zajímavou odpověď nabízí **současný výzkum genetické mapy Evropy**. Důležitý je mužský Y chromozom, jenž se na rozdíl od ostatních chromozomů téměř nerekombinuje, a který se přenáší přímo z otce na syna. (1)

Slovanská haploskupina R1a

Mužské haploskupiny se označují písmeny, přičemž pro sledování vývoje slovanské genetické linie nás nejvíce zajímají následující čtyři největší:

- Z nejstarší evropské haploskupiny I se asi před 20 000 léty odštěpila I1 větev a někdy před 20 000-12 000 lety taky větev I2. Nositelé těchto mutací byli evropští lovci. **I1** skupina je nejrozšířenější v Skandinávii. Označuje se taky jako „skandinávská“, nebo-li „vikingská“.
- Ze zastoupení větve I2 dnes najdeme významnou **podskupinu I2a1**, která je častá na Balkáně, na území bývalé Jugoslávie, v Rumunsku, na Sardinii a v mnohých slovanských zemích. Označuje se za „Ilyrskou“, ale taky za „jižněslovanskou“. I když to spíše vypadá, že tato skupina spíše přijala slovanský jazyk a byla „poslovanštěna“.

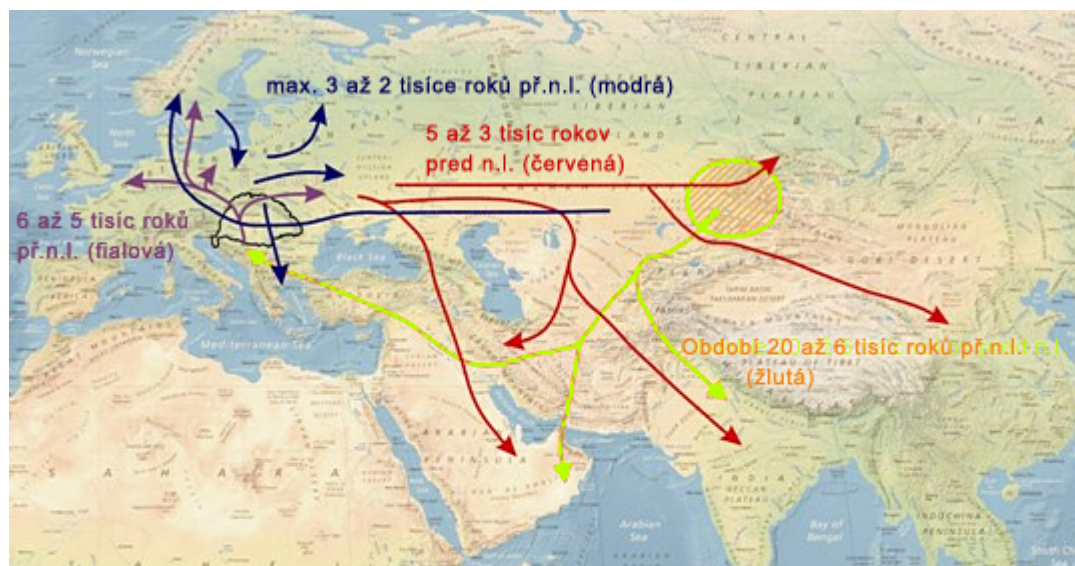

*Rozšíření Y-DNA „slovanské“ haploskupiny R1a v Eurázii.
Čísla vyjadřují procentuální podíl výskytu R1a v místní populaci.*

- Třetí velkou **haploskupinou je R1b**. Haploskupina R* vznikla v severní Asii asi před 26 500 léty. Byla to mimořádně úspěšná haploskupina. Její podskupina R1b je nejrozšířenější genetickou skupinou v západní Evropě. V Irsku, na skotské vysočině, na atlantickém pobřeží Francie, v Baskicku a v Katalánii dosahuje její výskyt až 80 %, v některých údolích Itálie víc jak 70 % (na Moravě cca 20 %). Její nositelé přišli do Evropy z jihu, ze severní Mezopotámie, jako neolitičtí rolníci a chovatelé dobytka asi před 10 500 léty. Tahle skupina se označuje jako **kelto-románská**. O genetické příbuznosti Keltů a Římanů nemusíme pochybovat, ještě v dobách Césara byly prý keltské dialekty Římanům částečně srozumitelné.
- Čtvrtou významnou evropskou **haploskupinou je R1a tzv. „slovanská“**, která vzniká zhruba před 20 tisíci lety v prostoru Střední Asie. Odtud se naši předkové přesunuli přes Irán do Anatólie a před 12 tisíci lety osídlují Balkán, a dále se rozšířili do celé Evropy. Členové haploskupiny R1a přicházeli do Evropy jako neolitičtí zemědělci a úspěšně se začlenili mezi poměrně řídké osídlené starousedlíky. Vysoké procento slovanských mužů je nositelem téhle haploskupiny a například u Slováků (40%) a Čechů (34%). (1,2)

Stěhování Slovanů do Evropy

Úspěšný nástup neolitických zemědělců na velké části Evropy je zajímavý i v tom pohledu, že původní kultura se ztrácí a nově přichodící slovanská se stává na těchto území převažující.

Postup migrace slovanské haploskupiny R1a1 do Evropy:

- období 20 až 6 tisíc roků př.n.l. (žlutá),
- 6 až 5 tisíc roků př.n.l. (fialová),
- 5 až 3 tisíc roků př.n.l. (červená),
- max. 3 až 2 tisíc roků př.n.l. (modrá).

Starší evropská část haploskupiny R1a1 se rozvinula na území pozdějšího Uherska (převážně v jeho severní části), odkud se šířila dále do Evropy.

Poslední příchozí vlna ze Střední Asie opět směřovala nejprve do Uherska (modrá), a odtud paralelně na sever, východ a jih kontinentu. (Uhersko je ohraničeno černou obrysovou čarou)

Jediné vysvětlení spočívá v tom, že slovanská kultura (duchovní víra, tradice, zvyky, jazyk a písmo) měla tak hluboké kořeny a bohatství, které obohatilo původní evropské národy a současně umožnilo Slovanům zachovat si svou tradici a existenci až do současné doby.

Potlačení původního duchovna

Velký vliv západní románské kultury byl na Slovary uplatňován Franskou říší (cca 3. století – 843). Je zaznamenána bitva s franským vládcem Dagobertem I. v roce 631, kdy byl poražen Sámem v bitvě u slovanského hradiště Wogastisburgu. Přesto nápor západní evropské kultury na Slovary pokračoval a jeho přelomem bylo pozvání křesťanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje roku 863 na Velkou Moravu.

Původní „pohanské“ náboženství znalo trojjedinnost boží v podobě Triglava – svaté trojice bohů Svaroga, Peruna, Svantovíta – otec, syn a duch svatý. Znalo též své spasitele a mesiáše představující vtělení boží. Ježíš Kristus byl jedním z nich. (10,1a)

Přesto bylo původní slovanské duchovno zakázáno. To se stalo prvním staroslověnsky psaným

právním spisem „**Zakon sudnyj ljudem**“, jehož autorství je připisováno svatému Cyrilovi. Ihned první zákon zní následovně:

Každý statek, v němž se konají oběti nebo přísahy pohanské, ať jest odevzdán božimu chrámu se vším jměním, které mají ti pánové v tomto statku. Ti, kdo konají oběti a přísahy, ať jsou prodáni s veškerým svým jměním, cena pak za ně stržená ať se dá chudým.(4a)

Naplnění tohoto prvního zákona znamenalo při konání slovanských obřadů prodání do otroctví, případně kruté tělesné tresty, zabavení veškerého majetku a zničení původních slovanských svatyní a hájů.

Důležité okamžiky dějin každého národa jsou součástí jeho genetické paměti. Pokud je tato zkušenost traumatická, přejme si její uvolnění, zvědomění a uzdravení. Neboť pak se národ vysvobozuje z historických a politických manipulací a stává se opravdu svobodným a sebevědomým.

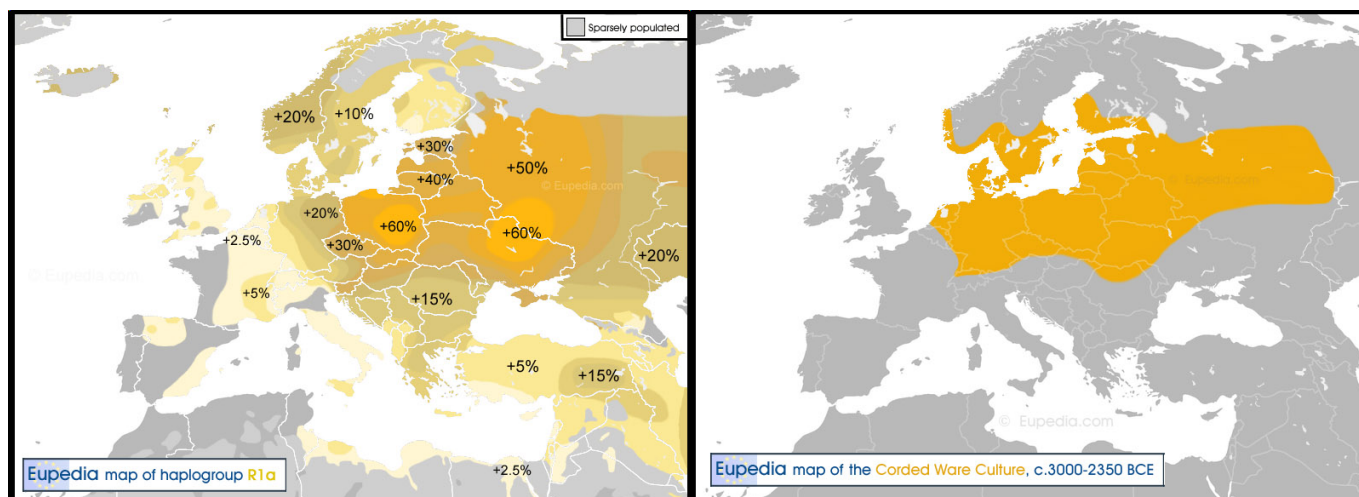
Je pro naši současnost obtížné v plném rozsahu porozumět období Velké Moravy a vlivu Franské říše a Římu. Je možné, že největším přínosem věrověstů bylo začlenění Velké Moravy a staroslověnštiny do tehdejšího formátu řízení Evropy.

Nabízí se otázka zneužití myšlenky křesťanství při šíření západní kultury, postavené na jiných principech, než slovanská. Došlo k zavedení římského práva, peněžního systému (lichvy) a institutu státu na původně svobodná a nezávislá území Slovanů, přičemž přirozené propojení s pravlastní, Velkou Tartárií, bylo přerušeno. V několika vlnách byla postupně přepsána slovanská historie pomocí západních historiků, jež se doposud oficiálně propaguje a vyučuje. (7,8)

Jaké dopady to má na současnost, vidíme sami. Pocit vykořenění a hledání pevných hodnot může vést jak ke snaze přidržit se pevně křesťanské víry, návratu k původnímu duchovnu nebo k ustrnutí v mezistavu ateismu. S ohledem k začínajícímu přístupu k dostatku podložených informací o slovanské minulosti, se nabízí možnost plněji porozumět dějinným souvislostem na našem území a provedení hlubokého smíření všech zranění a způsobeného násilí. To může uvolnit destruktivní programy z genetické paměti našeho národa, původních našich kmenů a rodů, do kterých se narodíme.

Praslovanské kultury

Na veřejnosti se postupně objevují **informace o Slovanských védách a o původním slovanském duchovnu**, které dokládají bohatost a hloubku slovanské kultury. (3,4,5,6,7,8,9,1a)

Mapa současných genů R1a na území, na kterém v období 3000-2550 let před n. l. kvetla kultura šňůrové keramiky (pochází od „zkrotitelů koní“ – Kurganů).

Tam, kde jsou největší zastoupení jednotlivých haploskupin, najdeme i původní centra vzniku genetických linií jednotlivých národností. Stačí se podívat na genetickou mapu Evropy a i neodborníkovi je jasné, že se žádné „velké stěhování národů“ kolem 5.století v takové míře nekonalo. (2a,3a)

Mohly se přemisťovat vojenské družiny vůdců kmenů, avšak velká část Slovanů byla v Evropě už před začátkem letopočtu.

Dokazuje to i **mapa genů R1a na území Evropy z období 3000-2550 let před n. l., kdy kvetla kultura šňůrové keramiky.**

Procentuální zastoupení jednotlivých genetických linií klesá plynule od původních center šíření bez ohledu na dnešní hranice zemí. I kdyby se celé národy stěhovaly, muselo by být dnes zastoupení jednotlivých genetických linií nepravidelné, mozaikovitě, pokles by nebyl v žádném případě tak plynulý, měnící se postupně i přes území několika zemí. Proč nás historikové stále přesvědčují o stěhování národů? Genetické analýzy přesuny velkých skupin obyvatelstva v Evropě zcela vylučují.

Internetové zdroje

1. Valamir Magyár, Stěhování národů – jak Slované Germány o území připravili, <http://www.palba.cz/viewtopic.php?t=6596&f=101>
2. Historik prišiel s kontroverzným výkladom dejín: Oficiálnu verziu potopil, kto sú Slovania?! Rozhovor s Oskárem Cvengroschem, <http://www.topky.sk/cl/10/1470467/Historik-prisiel-s-kontroverznym-vykladom-dejin-Oficialnu-verziu-potopil-kto-su-Slovania->
3. Oficiální web Stará viera našich predkov Slovienov, <http://www.tartaria.sk>
4. Oficiální web Slovanský kruh, <http://www.slovanskykruh.cz>
5. Oficiální web YouTube.cz, SLOVAné Svobodný vysilač Kryštof Koucký a Věra Ovečková, <https://www.youtube.com/watch?v=FlGrRm6Gfw4>
6. Oficiální web Ved.sk, <http://www.ved.sk>
7. Rodná cesta na Slobodném Vysielači, archív pořadů s Žiarislavem, <http://www.slobodnyvysielač.sk/relacie/rodna-cesta/>
8. Oficiální web YouTube.cz, ZAKÁZANÁ HISTÓRIA SLOVANOV – Slobodný vysilač, <https://www.youtube.com/watch?v=DwxOR3ILLq8> a <https://www.youtube.com/watch?v=2hoqfTCsHew>
9. Oficiální web Ulozto.cz, Velikaja Tartaria (české titulky), <http://ulozto.cz/xt4YFq2D/velikaja-tartaria-ceske-titulky-mp4>
10. Archaická znamení nové doby, Radim Lhoták,

<http://deliandiver.org/2012/01/archaicka-znameni-nove-doby.html>

Literární zdroje

1a. Miro Žiarislav Švický, *Návrat Slovenov v duchu a slove*, Citadella, 2014'

2a. Antonín Horák, *O Slovanech úplně jinak*, Lípa, 1991, ke stažení

<http://www.tissa.cz/forum/Slovani.pdf>

3a. Viktor Timura, *Zamčkané dejiny*, Eko-konzult, 2014, část ke stažení

<http://www.ekokonzult.com/pdefka/zamlcane-dejiny.pdf>

4a. Novočeský překlad této nejstarší slovanské právní památky pořídil Josef Vašica. Text je převzat z jeho knihy *Literární památky epochy velkomoravské*. Praha: Lidová demokracie 1966, s. 149-156. a

<http://www.dejepis.com/dokument/zakon-sudnyj-ljudem/>

Na tyto zdroje se odkazují a proto si nepřisvojují autorství těchto textů ani vyobrazení.

Související stránky

[Samova říša a „franský“ kupec Samo](#)

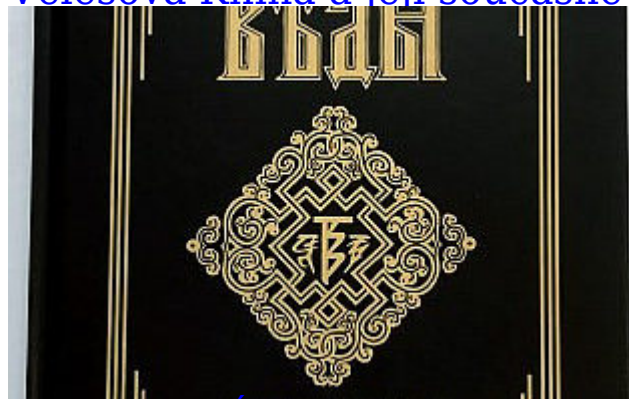

[Velká Dřžava Rasy Svetla čistého](#)

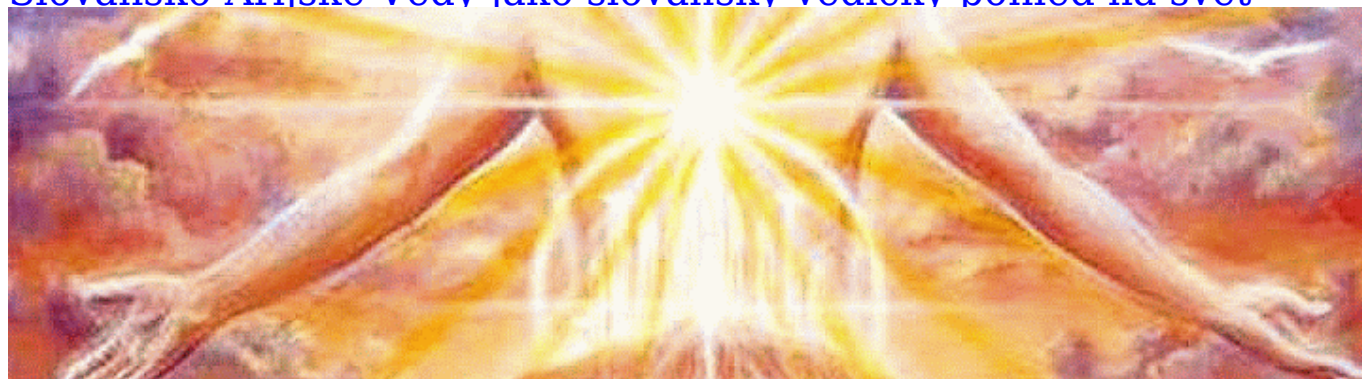
[Projekt Svate Rasy na Midgard-Zemi a jeho narušení](#)

[História Slovanov - PhDr. Viktor Timura, Csc.](#)

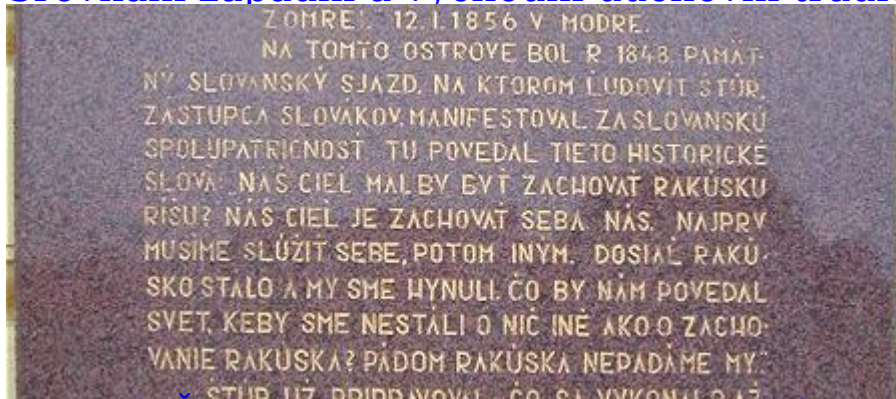
[Velesova Kniha a její současné objevení](#)

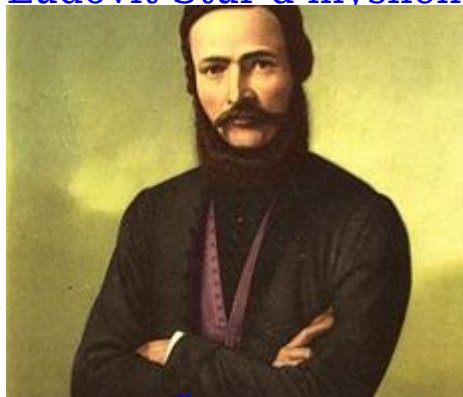
[Slovansko-Áriiské Vědy jako slovanský védický pohled na svět](#)

Srovnání západní a východní duchovní tradice a kultury

Ljudevit Štúr a myšlienka slovanskej vzájomnosti (2)

Ljudevit Štúr a myšlienka slovanskej vzájomnosti (1)

Postup migrace slovanské haploskupiny Starší evropská část haploskupiny R1a1 (fialová)
Neolitičtí zemědělci jako nositelé slovanských genů

Sdílet